

בעזהש"ת

קונטרס

אַרְבֵּי וואס קען מײַך העלפן

מחזק און געבט פראקטישע עצות ווי אזוי זיך צו דערהאלטן
אינעם היינטיגן שווערן דור; אויך ווי אזוי מען ווייסט ווער
עס איז אן אמת'ער רבי.

פארגעלערנט דורך

פּבּוּד קדוּשַׁת הַרֵב הַצַּדִּיק מוֹהֲרָא״ש זי״ע

הילולת רבינו ז"ל, ב' חול המועד סוכות

י"ח תשרי תשע"ד

געבויעט אויף די ווערטער פון הייליגן רבין, אדונו, מוריני ורבינו

רבי נחמן מברסלב, זכותו יגן עלינו

און אויף די ווערטער פון זיין תלמיד, מוריני הגאון הקדוש

רבי נתן מברסלב, זכותו יגן עלינו

און עס איז צוזאמגעפלאכטן מיט פסוקים פון תורה, נביאים, קתובים, און מאמרים
פון די הייליגע חז"ל, פון גמרא און מדרשים און הייליגן זוהר.

אויסגעגעבן בעזהש"ת
דורך חסיד'י ברסלב - ניו יארק יצ"ו

היכל הקודש ברסלב

181 Huschke Road, Liberty NY 12747

היכל הקודש

בארא פארק

4801 11th Ave,
Brooklyn NY 11219
347.760.5924

היכל הקודש

קרית יואל

8 Premishan Way,
Monroe NY 10950
845.243.0563

היכל הקודש

מאנסי

32 Dolson Road
Monsey NY 10952
347.733.7551

היכל הקודש

בני ברק

רחוב הבעל שם טוב 7
052.760.5715

היכל הקודש

וויליאמסבורג

27 Skillman Street
Brooklyn NY 11205
718.384.1652

היכל הקודש

קרית יואל

8 Hayes Ct.
Monroe NY 10950
845.467.5299

היכל הקודש

בלומינגטון

24 Merriewald LN S
Monroe NY 10950
845.238.0804

היכל הקודש

יודישעלם

רחוב רבי נחמן מברסלב 15
054.845.6150

צו הערן די
הערליכע שיעורים
פונעם ראש ישיבה שליט"א
רופט:

קול ברסלב

212.444.9191

חיווק פאר די אידישע שטוב

212.444.9169

נדפסע ע"י

**קרן הדפסה
היכל הקודש**

2623 State Route 52
Liberty, NY 12754

718.387.2691

www.BreslevCenter.com

אַ רַבִּי וָוּאָס קָען מִיךְ הֶעֱלֵפֶן

.א.

ווי אזוי זאל איך נישט וויינען

ווי באקאנט פֿלעגט דער בעל-שם-טובֿ הקדוש זכותו יגן עלינו גיין פון צייט צו צייט מיט זיינע תלמידים אין וואלד, איינמאל ווען ער איז געגאנגען אין וואלד האט ער זיך אפגעשטעלט נעבן א גרויסן בוים און אנגעהויבן קלאפן זיין קאפ אינעם בוים און זייער שטארק געוויינט, צו די גרויסע וואונדער פון די

א רבי וואס קען מיך העלפן

תלמידים וואס דאס באדייט, האט זיי דער הייליגער בעל-שם-טוב ערקלערט: ווי אזוי זאל איך נישט וויינען ווען איך זעה אז פאר משיח וועט קומען וועט זיין ביטערע שווערע נסיונות אויף די וועלט, דער אמת וועט זיין אינגאנצן פארדעקט, און דער סמ"ך מ"ם וועט ליידער אויפשטעלן אזויפיל פאלטשע רבי'ס וויפיל בלעטלעך און צווייגלעך עס איז דא אויף דעם בוים.

קריכן אויף די גראדע ווענט

ענליך צו דעם ווערט אויף געברענגט (זהב המנורה להרבי רבי זושא זכותו יגן עלינו, ערך עקבתא דמשיחא) אז דער בעל-שם-טוב הקדוש האט אמאל געזאגט: פאר משיח וועט קומען וועט אלעס ווערן באהאלטן, און מען וועט מער נישט זעהן קיין מופתים, מען וועט זיך מוזן דערהאלטן בלויז מיט אמונה פשוטה...! דער

ה א רבי וואס קען מיך העלפן

הייליגער רבי האט אונז פאראויס געזאגט אסאך מאל (עין שיחות הר"ן סימנים לה; רכ), אז פאר משיח וועט קומען וועט אראפקומען א גרויסע אפיקורסות אויף די וועלט, און די שווערסטע נסיון וועט זיין אויף די פשוטע אמונה, אז א איד זאל פשוט גלייבן אין באשעפער, האט דער הייליגער רבי אויסגעפירט: וואויל איז דער וואס וועט זיך קענען דעמאלטס דערהאלטן אין די פשוטע אמונה; צדיקים האבן געזאגט (עין ספר על הגאולה ועל התמורה סימן פו): פונקט ווי שווער עס איז צו קריכן אויף גראדע ווענט, אזוי שווער וועט זיין זיך אנצוהאלטן אין די אמונה פשוטה.

אחדות א עצה אינעם גלות

פונדעסטוועגן האבן צדיקים געזאגט (ספר דברי מנחם, ועוד), אז דעמאלטס וועלן זיך אידן קענען

א רבי וואס קען מיך העלפן

ו

דערהאלטן נאר דורכדעם וואס מען וועט זיך צאמקומען אינאיינעם און רעדן פון צדיקים. מיר געפונען (רש"י בראשית מט-א, מבראשית רבה פרשה צח, סימן ב) ווען יעקב אבינו האט געוואלט אויסזאגן פאר זיינע קינדער וואס עס וועט זיין ביים סוף ווען עס וועט זיין די גאולה, האט זיך די שכינה אפגעטוהן פון אים, און ער האט אנגעהויבן רעדן אנדערע זאכן; זאגט דער הייליגער רבי נתן (לקוטי הלכות, תשעה באב ותעניות הלכה ד, אות יג; עיין עוד פריה ורביה הלכה ה, אות ד) אז מיט די ווערטער אליין וואס ער האט זיי אנגעפאנגען צו זאגן (בראשית מט, א-ב): האספו ואגידה לכם את אשר יקרא אתכם באחרית הימים; הקבצו ושמעו וגו'. האט ער זיי שוין מרמז געווען די עצה ווי אזוי אידן וועלן זיך קענען דערהאלטן און דעם ביטערן גלות, דורכדעם וואס מען וועט זיך צאמקומען און זיך האלטן צוזאמען מיט נאך ערליכע אידן. מען זעהט אבער אז

א רבי וואס קען מיך העלפן ז

דער סמ"ך מ"ם, טוט אלעס אין די וועלט אבי עס זאל זיין מחלוקת און קריגערייען צווישן אידן, מען זאל זיך נישט צאמקומען אינאיינעם, און פארשטייט זיך אז אלע מחלוקת'ער און קריגערייען איז בלויז לשם שמים...!

ניאוף מיט מחלוקת גייען צוזאמען

און דאס איז די קליפה פון בלעם הרשע, וואס ער איז געווען מורא'דיג טמא אין תאוות ניאוף רחמנא לצלן, דערפאר שטייט ביי אים (במדבר כג, ג): וילך שפי - ער איז געגאנגען איינער אליין (ענין פתגום); די גאנצע טמא'נע פונוה פון בלעם איז געווען אז יעדער איינער זאל גיין פאר זיך אליין און נישט זיך צאמקומען מיט נאך אידן, בלעם האט זייער מורא ווען אידן קומען זיך צאם, דערפאר האט ער פאר בלק אויף געגעבן די עצה מען זאל מכשיל זיין די אידן

א רבי וואס קען מיר העלפן

מיט זמא און ניאוף (במדבר כד, יד; ועיין ברש"י), כְּדֵי עֵס
 זאל זיין פֿירוּדִים צווישן אידן, ווייל ווען איינער ליגט
 רחמנא לצלן אין פֿאוות ניאוף זוכט ער נאר ווי מען
 קען אַנמאכֶן עפֿעס א מחלוקת, אבֿי עֵס זאל נישט זיין
 קיין אַחדות צווישן אידן.

איין סופה פאר אלע אידן

ביי די קדושה געפונען מיר פונקט פארקערט, אז
 גאנץ כּלל ישׂראל קען אריינגיין אין איין סופה יוצא
 צו זיין מצות סופה (סופה כז ע"ב). אז מען זאל
 אריינטראכטן איז שווער צו פארשטיין, ווי אזוי איז
 מעגליך אז גאנץ כּלל ישׂראל זאל האבן פלאץ אין
 איין סופה, א סופה איז דאך באַגרעניצט, ווי אזוי קען
 דאָרט אריינגיין גאנץ כּלל ישׂראל ? !

ט א רבי וואס קען מיך העלפן

קדושה מיט שלום גייען צוזאמען

נאר דער הייליגער חת"ם סופר זכותו יגן עלינו
ברענגט זייער א אינטערעסאנטע זאך (שו"ת חת"ם סופר,
יורה דעה, סימן רלד), אז וואו עס איז דא א גרויסע
קדושה און מען לערנט דארט תורה נאר פארן
אייבערשטענס וועגן, אנטלויפט די סטרא אחרא,
וואס דאן קען אפילו אין א קליינע פלאץ אריינגיין
אסאך מענטשן און עס איז דא גענוג פלאץ פאר
יעדן... פירט ער אויס: מיר האבן עס אליין געזעהן
מיט אונזערע אויגן ווי גאר א קליין פלאץ האט
אריינגענומען אסאך מענטשן. לויט ווי זיינע תלמידים
האבן עדות געזאגט איז דאס געווען ביי אים אליין
(זיין דרשות לחם שלמה לשמחת תורה), אין די שטוב וואו
ער פלעגט פארלערנען דעם שיעור איז בשום אופן
נישט געווען מעגליך עס זאל דארט אריינגיין אזויפיל

א רבי וואס קען מיך העלפן

י

מענטשן [ער האט געהאט אין זיין ישיבה פיר הונדערט תלמידים], דאך איז געווען ברייט פלאץ פאר יעדעם איינעם, ווייל מען האט דארט געלערנט תורה לשמה, חז"ל זאגן בפירוש (פרכות ו' ע"א): דאס וואס מען שטופט זיך ווען מען זיצט ביי צדיקים אין ישיבה, קומט פון די קליפות און סטרא אחרא. דער סמ"ך מ"ם האט זיך זיינע שליחים וואס זיי זענען גורם אז איינער זאל זיך נישט קענען פארטראגן מיטן אנדערן און איינער זאל שטיפן דעם אנדערן, אבער וואו מען לערנט תורה לשמה און מען האלט זיך צוזאמען מיט איין פונוה אז מען וויל נאר דעם בורא כל עולמים, דארט ווערן אלע קליפות אינגאנצן בטל און עס איז דא פלאץ פאר יעדן איינעם.

יא א רבי וואס קען מיר העלפן

ס'איז דא גענוג פלאץ פאר יעדן

דעריבער ווען דער אייבערשטער וועט העלפן אז
עס וועט זיין אהדות ביי אידישע קינדער און אלע
אידן וועלן נאר וועלן דעם אייבערשטן וועט גאנץ
כלל ישראל רואיג קענען זיצן אין איין סופה, מען
וועט זיך נישט שטיפן איינער דעם אנדערן, און עס
וועט זיין גענוג פלאץ.

צוזאמען ביים צדיק

ביי די מצנה פון נעמען די פיר מינים סופות, זעהט
מען אויף ווי אזוי כלל ישראל דארף זיך האלטן
צוזאמען ביי א צדיק, די לולב איז מרמז אויפן צדיק,
לולב איז די ווערטער לו-לב, ער האט איין הארץ צום
טאטן אין הימל (ברכות נו ע"א; סופה מה ע"ב), דער
אמת'ער צדיק קוקט ארויף מיט זיין גאנצע הארץ נאר
צום בורא פל עולמים; צום לולב דארף מען צולייגן

א רבי וואס קען מיך העלפן

די אַתרוג מיט די הַדָּסִים און עֲרֵבוֹת, דָּאס גִּיט אַרױף אויף גאַנץ כָּלֵל יִשְׂרָאֵל וואס איז דא צווישן זיי צדיקים בֵּינוֹנִים און רָשָׁעִים, די אַתרוג איז קעגן די צדיקים וואס האָבן אַ רֵיחַ און אַ טַעם, די הַדָּסִים איז אַקעגן די בֵּינוֹנִים וואס האָבן אַ רֵיחַ און נִשְׁט קיין טַעם, די עֲרֵבוֹת איז אַקעגן די רָשָׁעִים וואס האָבן נִשְׁט קיין רֵיחַ און נִשְׁט קיין טַעם; אַלע דאַרפֿן זיך באַהעפֿטן צום אַמֶּתֶען צדיק וואס האט נאר איין האַרץ צו אַבִּינו שְׁבַשְׁמִים.

פֿאַרוואס זאל דאס נישט יעדער שפּירן !

דאס איז דער גאַנצער ציל פון אַ צדיק אויף דער וועלט, צוזאם צונעמען אידישע קינדער אז יעדער זאל שוין נאר וועלן דעם אייבערשטן, דער זוהר הקדוש זאגט (רעיא מהימנא פרשת פי תצא), אז די גרויסקייט פון משה רבינו איז געווען, אז זיין גאַנץ

א רבי וואס קען מיך העלפן יג

לעבן איז ער ארוםגעגאנגען מיט איין בענקעניש, "ווי אזוי קען איך אריינברענגען אז אלע אידישע קינדער זאלן אויף שפירן דעם אייבערשטן אזוי ווי איך שפיר אים". משה רבינו האט אזוי קלאר געשפירט דעם אייבערשטן אז ער האט שטענדיג גערעדט מיטן אייבערשטן פנים אל פנים (שמות לג, יא; דברים לד, י), און דאס האט ער געוואלט אריינברענגען אין אלע אידן, זיי זאלן אויף שפירן אפען און קלאר אז דער אייבערשטער איז שטענדיג דא. אבער אין יעדן דור איז דא אזאלעכע צדיקים וואס זייער גאנצע שטרעבונג איז נאר ווי אזוי מען קען אריינברענגען דעם בורא כל עולמים אין יעדענס הארץ.

א רבי וואס קען מיך העלפן

ב.

די וועג ארויס פון גלות

דער הייליגער רבי זאגט (לקוטי מוהר"ן חלק א, סימן ז):
 דער גלות וואס מיר ליידן קומט נאר ווייל עס פֿעלט
 אַמוּנָה. ווען אַ איד האט אַמוּנָה אינעם אייבערשטן
 איז נישט שוין ביי אים קיין גלות, וואו ער גייט און
 וואו ער שטייט דארטן איז דער באַשעפֿער, און
 דארטן איז אים גוט, אָבער חלילה וחס אז מען
 פאַרגעסט פון באַשעפֿער דעמאלטס פֿאלט מען אַרײַן
 אין אַ מורא'דיגן גלות, און אפילו אז מען זיצט אין אַ
 באַקוועמע שטוב אינדער־היים טרעפֿט מען זיך אויף
 נישט דאס פֿלאַץ, מען פֿילט זיך אַליין און אוממעטיג,
 מען דרייט זיך ארום נע ונד אָהער און אַהין, מען
 ווייסט נישט וואס צו טוהן, און דער לעבן איז זייער
 ביטער.

טו א רבי וואס קען מיך העלפן

דער אייבערשטער איז דא, שמועס מיט אים.

ווען א מענטש זאל שפירן אז דער באשעפער איז דא מיט אים ביי אים און נעבן אים, וואלט ער קיינמאל נישט געפילט אליין און פארלוירן, נאר ער וואלט שטענדיג גערעדט צום אייבערשטן, אבער וויבאלד די אמונה איז ביי אים אפגעקילט דעריבער איז אים זייער שווער צו רעדן צום אייבערשטן (לקוטי מוהר"ן חלק א, סימן סב), תפלה מיט אמונה גייען צוזאמען, א מענטש וואס האט א קלארע און ריינע אמונה אז דער אייבערשטער איז דא, רעדט ער מיט אים און שמועסט מיט אים אויס יעדע זאך אויף פראסט אידיש.

בעטן וואס מען דארף איז דער עיקר תפלה

זאגט דער הייליגער רבי (שיחות הר"ן סימן רכט):
באמת פאר די אנשי כנסת הגדולה האבן מסדר געווען

א רבי וואס קען מיר העלפן

די דריי תפלות פון שחרית מנחה מעריב, איז געווען דער עיקר תפלה אז ווען א איד האט עפעס געדארפט האבן האט ער געבעטן דעם באשעפער אויף זיין שפראך, און אזוי מקיים געווען די מצוה פון תפלה (ע"ן תענית דף ב ע"א), נאר וויבאלד די אנשי כנסת הגדולה האבן געזעהן אז עס וועט זיין א גרויסער גלות, און אויב וועט מען נישט מסדר זיין א באשטימטע תפלה פאר יעדן צוגלייך וועט מען אינגאנצן פארגעסן פון באשעפער, דעריבער האבן זיי מתקן געווען די דריי תפלות (רמב"ם תחלת הלכות תפלה), וואס דאס דערהאלט אונז במשך דעם לאנגן גלות. א איד ווייסט שטענדיג אז די ערשטע זאך אינדערפרי דארף ער דאווענען שחרית, נאכמיטאג - דארף ער לויפן דאווענען מנחה, אזוי אויך ביינאכט ווייסט ער אז די ערשטע זאך דארף ער דאווענען מעריב.

א רבי וואס קען מיך העלפן יז

דורך שחרית מנחה מעריב וועסטו בלייבן א איד

אבער אקעגן דעם איז דא א געפערליכע קליפה פון עוג מלך הבשן וואס ער וויל נאר אז אידן זאלן נישט דאווענען די דריי תפלות, ער קומט צו גיין מיט א גרויסע בארג פון דריי פרסאות ארויף צו ווארפן אויף די אידן (פרכות נד ע"ב), דאס הייסט אז א מענטש זאל שפירן ווי עס פאלט אויף אים ארויף א גרויסע בארג ווען ער דארף דאווענען, סיי צופרי ביי שחרית, און אונדאי ביי מנחה ווען מען איז פארזאגט און פארפלאגט אינמיטן די ארבעט [בפרט אין די ווינטער חודשים], וואס דערפאר איז טאקע תפלת המנחה אזוי חשוב, און מען דארף זייער אכטונג געבן נישט צו פארשפעטיגן, אזוי ווי חז"ל זאגן (פרכות דף ו' ע"ב): אליהו הנביא איז נישט געהאלפן געווארן נאר ביי תפלת מנחה; ווייל אין הימל איז זייער חשוב ווען א

א רבי וואס קען מיך העלפן

מענטש איז זיך מחזק אפילו ווען עס גייט אויף אים דורך אזויפיל צרות און שוועריקייטן פונדעסטוועגן געבט ער זיך א שטעל אנוועק דאווענען פארן באשעפער; נאכדעם מעריב, ווען א מענטש איז גוט אויסגעמוטשעט נאך א טאג ארבעט, קומט דאך אנודאי אן שווער צו דאווענען. וועגן דעם האט משה רבינו מלחמה געהאלטן מיט עוג אריינצופרענגען א זיסקייט אינעם דאווענען, דאס זאל נישט אנקומען אזוי ביטער שווער, ווייל דאווענען די דריי תפלות איז דער עיקר וואס האלט א איד ביי אידישקייט (לקוטי מוהר"ן חלק ב, סימן ח).

שנייד נישט פונעם דאווענען

די ערשטע זאך ווי אזוי מען פאנגט אן אנוועקצוגיין פון אידישקייט איז דורכדעם וואס דאס דאווענען ווערט ביליג ביים מענטש, קודם פילט ער

א רבי וואס קען מיך העלפן יט

נישט פאר וויכטיג צו דאווענען מיט מנין, דערנאך הייבט ער אן שניידן פונעם דאווענען זעלבסט, "קרבנות איז נישט וויכטיג פאר מיר", און ער פאנגט גלייך אן פון 'ברוך שאמר', אדער זאגט ער שוין לפתחילה נאר אשרי, ישתבח, קריאת שמע, שמונה עשרה, און פערטיג, אזוי הייבט ער אן צו ציפן דאס דאווענען פון פארנט און פון אונטן, ביי מנחה מאכט ער זיך א חשבון אז ער וועט שוין דאווענען ביי מעריב צוויי שמונה עשרה'ס, און אזוי לאזט מען ליידער צוביסלעך אפ די גאנצע אידישקייט, ווייל דער עיקר שלימות פון א איד איז אכטונג צו געבן אויף די דריי תפילות.

דאווען מיט מנין וועסטו האבן פּרנסה און נאך
ישועות

חז"ל זאגן (ברכות דף ח ע"א): בשעת מען דאווענט
בצבור איז א מורא'דיגער עת רצון די תפלות זאלן
אנגענומען ווערן. ווידער זאגן חז"ל (שם דף ו ע"ב): אז
איינער קומט שטענדיג דאווענען אין שול און איין
טאג איז ער נישט געקומען, פּרעגט דער
אייבערשטער גלייך: וואו איז ער? פארנואס איז ער
נישט געקומען? ווערט מען דאך געוואויר אז ער איז
נישט געזונט, גייט דער בורא פל עולםים אליין אים
באזוכן און שיקט אים א רפואה, אדער אז ער האט
נישט געקענט קומען ווייל ער איז געווען מוראדיג
פארנומען ביים דאקטער אדער צוליב פּרנסה, זאגט
דער באשעפער גלייך: איך וועל אים געבן וואס עס
פעלט אים! קומט אויס אז א מענטש איז נזקק צו

א רבי וואס קען מיך העלפן כא

דאווענען מיט מנין וועט ער האבן א דבר שבמנין (= געלט), ווייל ער איז ממשיך אויף זיך די השגחה פון באשעפער.

רעדן צום אייבערשטן איז נאך העכער

קומט דער הייליגער רבי (שיחות הר"ן שם) און לערנט אונז, אז עס איז דא נאך מער שלימות פון די דריי תפלות, אז א איד געוואוינט זיך צו אז וואו ער גייט און וואו ער שטייט רעדט ער צום באשעפער מיט זיין אייגענעם שפראך, [דאס ווערט אנגערופן אויפן רבינ'ס לשון "התבודדות"], די גרויסקייט פון דעם קען מען זיך נישט פארשטעלן, דער הייליגער רבי האט געזאגט (שיחות הר"ן סימן קנד): דער עיקר ווי אזוי ער איז געקומען צו זיין מדריגה איז געווען נאר דורכדעם וואס ער האט זיך צוגעוואוינט צו רעדן אסאך צום באשעפער פשוט און פראסט אויף אידיש.

און אזוי האבן אים נאך צדיקים אויף געזאגט אז זיי זענען נישט געקומען צו זייער מדריגה נאר דורך תפלה, אז זיי האבן אסאך גערעדט צום אייבערשטן (לקוטי מוהר"ן חלק ב, סימן ק).

ג.

די ארבעט פון אראפברענגען דעם אייבערשטן דא

שטייענדיג אין די אושפיזא פון משה רבינו וואס געפאלט שטענדיג אויס אין דעם הייליגן רבינ'ס הילולא, איז פדאי אויסצושמועסן אז די גאנצע ארבעט פון משה רבינו איז געווען אראפברענגען פביכול דעם אייבערשטן דא אויף דער וועלט, משה רבינו האט זיך מוסר נפש געווען און אראפגעברענגט די תורה הקדושה פון הימל און דאס איבערגעגעבן ווייטער ביז צו אונזער דור, אזוי ווי די משנה זאגט (אבות א, א): משה קבל תורה מסיני ומסרה ליהושע

א רבי וואס קען מיך העלפן

כג

ויהושע לזקנים וכו'. און אזוי ווייסן מיר ביז היינט פונעם אייבערשטן.

אינעם גרעסטן פונסטערניש איז אויף דער באשעפער

דער פסוק זאגט (שמות כ, יח): ויעמד העם מרחק ומשה נגש אל הערפל אשר שם האלקים; זאגט דער הייליגער רבי (לקוטי מוהר"ן חלק א, סימן קטו), "ויעמד העם מרחק" - די פשוט'ע מענטשן זענען ביי זיך זייער געפאלן און טראכטן שטענדיג אז זיי שטייען ווייט פונעם אייבערשטן. זיי שפירן ביי זיך, ווער דארף מיך דען האבן? איך לייד דאך אזעלעכע צרות! געב א קוק וואו איך בין אריינגעפאלן! עס האט פאסירט ביי מיר אין שטוב אזא מין אומגליק! - דער מיט קינדער, דער מיט פּרנסה, דער מיט געזונט, יעדער מיט זיין פעקל צרות; אויף ברוחניות האט מען שווערע ביטערע נסיונות, אין אמונה, אין קדושה

וְטַהֲרָה, מיט אויפצייען די קינדער, מען דארף זיך
 נישט לאזן נארן, מיר זענען אלע אין די זעלבע
 שווערע מצבים, יעדער אויף זיין שטייגער, דעריבער
 שטייט א מענטש פונדערווייטענס, ער מיינט אז דער
 באשעפער דארף אים נישט האבן, אבער "ומשה נגש
 אל הערפל" - משה רבינו דער אמת'ער צדיק שיינט
 אריין אין יעדע איד, אז אפילו עס דאכט זיך דיר אז
 עס איז פארנעפעלט, עס איז זייער ביטער און
 פונסטער, דו וועסט שוין פון דעם פלאנטער קיינמאל
 נישט ארויסגיין, זאלסטו וויסן "אשר שם האלקים",
 אפילו אין די גרעסטע נעפל איז דארטן אויך דער
 באשעפער, אפילו אין די מידת הדין איז אויך דער
 באשעפער, און אלעס קען ווערן גוט.

כה א רבי וואס קען מיך העלפן

די ארבעט פון צאמברענגען אידישע קינדער

ווידעראום אהרן הכהן האט עויסק געווען נאר אין שלום, מקרב צו זיין אידן און באהעפטן איין איד צום אנדערן, צו מאכן שלום בית אין אידישע שטובער, אזוי ווי חז"ל פארציילן (לקוט שמעוני מלאכי ב, רמז תקפח): ווען אהרן הכהן האט געזעהן אז צוויי מענטשן האבן זיך צוקריגט, איז ער געגאנגען צו איינער פון זיי, און אים געזאגט: דו ווייסט, איך האב געהערט אז יענער האלט נישט אויס אז ער האט דיך געטשעפעט, ער ווייסט נאר נישט ווי אזוי דיך איבערצובעטן, און ער שעמט זיך פון דיר, דערנאך איז ער געגאנגען צום אנדערן, און אים אויך געזאגט ווי שטארק יענער האט חרטה אויף דעם וואס ער האט דיר געטשעפעט, פארשטייט זיך אז נאכדעם ווען זיי האבן זיך געטראפן האבן זיי זיך גלייך

צאמגעקושט, און זיך איבערגעפעטן מיט גרויס
ליבשאפט.

צוויי ערליי עבודות

און דאס זענען געווען צוויי עבודות, די עבודה פון
משה רבינו איז געווען אראפצוברענגען פביכול די
שכינה צווישן אידישע קינדער, אז מען זאל שפירן
דעם אייבערשטן דא אונטן, און די עבודה פון אהרן
הכהן איז געווען אויפצוהייבן אידן צום אייבערשטן,
וועגן דעם שטייט ביי אים (במדבר ח, ב): בהעלותך את
הנרות - ווען דו וועסט אנצינדן די לעכט; דאס גייט
אויף אויף אידישע נשמות, אזוי ווי עס שטייט (משלי
כ, כז): גר הוי"ה נשמת אדם. יעדע איד איז א לעכט,
און אהרן הכהן האט שטענדיג אויפגעהויבן יעדע
איד, דורכדעם וואס ער האט געמאכט שלום און
מקרב געווען איין איד צום אנדערן, און געמאכט

א רבי וואס קען מײַך העלפן כז

שלום בית, ווייל ווי נאר אידן זענען נאנט איינער צום אנדערן קען מען ארויפגיין העכער און העכער.

די ביטערע מחלוקת אקעגן דעם

אבער וויבאלד דער סמ"ך מ"ם זוכט נאר אז עס זאל זיין פירודים און מחלוקת, האט ער אויפגעשטעלט א ריזיגע מחלוקת דורך קרח מיט צוויי הונדערט און פופציג ראשי סנהדראות, וואס זיי האבן געקריגט אויף משה און אהרן, [שטעלט אייך פאר אז היינט זאלן אפילו נאר פונעף רבנים חתמ'נען אקעגן איינעם וואלט מען זיך זייער דערשראקן, ווער רעדט נאך אויב צען אדער צוואנציג גרויסע מענטשן חתמ'נען איז דאך עס אונדאי קודש קדשים, בשעת אויף משה און אהרן האבן זיך אויפגעשטעלט די גרעסטע פון כלל ישראל, עס איז דארט געווען צוויי הונדערט און פופציג חתימות...! און וואס איז

א רבי וואס קען מיר העלפן

געווען זייער גאנצע מחלוקת? זיי האבן נישט געקענט פארשטיין ווי אזוי קען זיין אז משה רבינו וואס איז ארויף אין הימל געמען די תורה, און ער איז אינגאנצן צוגעקלעבט צום אייבערשטן, ער רירט זיך קיינמאל נישט אנוועק פון די שכינה, דאך זעהט מען פלוצלינג ווי ער האט צוטוהן מיט פשוט'ע מענטשן דא אונטן אויף די וועלט, ער פירט דין תורות מיט ביזנעס מענטשן אויף אלע ערליי הינזיכטן, און ער דארף אויסגלייכן די טענה'רייען פון גאסן מענטשן, דאס איז זיי זייער שווער געווען צו פארשטיין, ווי אזוי קען זיין "מן החר אל העם" - פונעם בארג גלייך צום פאלק? אז דו ביסט אזוי שטארק דבוק אין בורא כל עולמים ווי אזוי קענסטו זיין דא אונטן און האבן צוטוהן מיט פשוט'ע מענטשן און פשוט'ע זאכן פון דער וועלט?!

כט א רבי וואס קען מיר העלפן

ביסטו אויבן אדער אונטן?

דאס זאגט דוד המלך אין תהלים (קאפיטל קו, טז):
וַיִּקְנֹאוּ לַמֶּשֶׁה בַּמַּחְנֶה, לְאַהֲרֹן קְדוֹשׁ ה'; דִּי עָרַב רַב
הָאֵבֶן גַּעֲטִיעָה'ט: אויב איז 'משה' דער גרויסער רבי
וואס איז שטענדיג דבוק אין באשעפער, ווי אזוי קען
זיין "במחנה", אז ער דרייט זיך דא אין מחנה צווישן
אלע אידן? ! באַמַת איז דאס אויף גענווען די טענה פון
יתרו, ער האט געזאגט פאר משה רבינו: "נבל תבל",
דו וועסט נישט קענען אויסהאלטן אזא סארט וועג,
פון איין זייט זיין אויבן דבוק אינעם אייבערשטן, און
פון די אנדערע זייט זיין דא אונטן צוזאמען מיטן
עולם און זיך אפגעבן מיט זיי, אדער ביסטו אויבן
אדער ביסטו אונטן.

מאכן שלום-בית און דערנאך אריינגיין אין קדשי
קדשים?

ווידער ביי אהרן האבן זיי געהאט א פארקערטע
טענה: אויב ביסטו "אהרן" וואס האט שטענדיג
צוטהן מיט מענטשן דא אונטן, דו לויפסט ארום
מאכן שלום צווישן מאן און ווייב, וואס צו דעם
דארף מען זיך זייער שטארק אראפלאזן, אויסהערן
דעם מאנ'ס טענות און די פרויס טענות, זאכן וואס
זענען נישט אזוי אנגענעם און באקוועם וכו', ווי אזוי
קענסטו נאכדעם זיין דער "קדוש השם" און אריינגיין
לפני ולפנים אינעם קדשי קדשים! זיי האבן נישט
געקענט פארשטיין ווי אזוי די צוויי זאכן גייען
אינאיינעם.

לא א רבי וואס קען מיך העלפן

יא דער צדיק קען פאנווייזן ביידע

אָבער דער הייליגער רבי האט אונז אויסגעלערנט
(לקוטי מוהר"ן חלק ב, סימן סח), אז דער עיקר גרויסקייט
פון א צדיק איז, אז אפילו ווען ער איז אויבן, ער איז
דבוק אין בורא פל עולמים דאך איז ער אויך דא
אונטן, און אפילו ווען ער איז אונטן און באשעפטיגט
זיך מיט זאכן פון דער וועלט, דאך איז ער דבוק אין
באשעפער; ווייל א צדיק איז דער וואס האט ביידע
זאכן צוזאמען, פון איין זייט איז זיין גאנצער מחשבה
צוגעקלעבט אין באשעפער, און ער איז יעדע רגע
גרייט אויסצוגיין פארן בורא פל עולמים, וואס דאס
איז א זאך וואס קיינער אין די וועלט ווייסט נישט און
פארשטייט נישט, אבער צו די זעלבע צייט לאזט ער
זיך אראפ צו די ווייב און קינדער און צו מענטשן
וואס ער מוז אויסהערן, און פארשטייט זיך אז יעדער

מוז זיין גערעכט, און צו יעדען דארף ער שמייכלען
וכו' וכו', דאס איז דער עיקר שלימות פון צדיק.

ד.

יעצט איז דער צדיק נאך מער דא מיט אונז

עס שטייט אין די תורה (דברים לד, א), אז משה רבינו
איז ארויפגעגאנגען צום בארג נבו; זאגט דער אר"י
הקדוש (ספר הליקוטים פרשת ואתחנן): נבו איז די
ווערטער ג' בו, דעמאלטס איז משה רבינו אנגעקומען
צום שער הנו"ן, ער האט משיג געווען אלע פופציג
שערי בינה. שטעלט זיך א שאלה, דער עיקר תכלית
איז דאך אראפצוברענגען די שכינה אויף דער וועלט,
און זיך אראפלאזן צו מענטשן פון דער וועלט, אויב
אזוי וואס איז די אויפטו אז משה איז
ארויפגעגאנגען?! נאר דאס גייט ארויף אויפן
הסתלקות פונעם צדיק וואס דעמאלטס גייט ער ארויס

א רבי וואס קען מיר העלפן

פון זיין גוף, און איינמאל אז ער האט שוין נישט זיין גוף איז ער שוין נישט באגרעניצט אין קיין שום פלאץ, נאר ער געפונט זיך איבעראל אויף דער וועלט אסאך מער ווי ביים לעבן (זהר פרשת אחרי וף עא ע"ב), בפרט אין א פלאץ וואו מען רעדט פונעם צדיק, מען שמועסט פונעם צדיק און מען איז פארנומען מיט זיינע לימודים, דארט איז מען ממשיך דעם צדיק.

דער רבי איז דא מיט אונז

עס איז באוואוסט אז פאר דער הייליגער רבי איז אנוועק געפארן פון די שטאט ברוסלב, ווען ער איז ארויס פון שטוב האט ער געהאלטן די האנט אויף די מזוזה, און געזאגט (חיי מוהר"ן סימן קפז): אויב וועט איר זיך האלטן צוזאמען וועט איר מיר קענען ממשיך זיין צו אייך. ווי אויף א האלבע יאר שפעטער אין אומאן פאר זיין הסתלקות האט ער נאכאמאל געזאגט

בפירוש (חיי מוהר"ן סימן קצז): איך וויל בלייבן צווישן
ענק!

די הייליגע ווערטער זענען דא

שטעלט זיך א פראגע, ווי אזוי בלייבט דער
הייליגער רבי צווישן אונז? זאגט דער הייליגער רבי
נתן (לקוטי הלכות, שלוחין, הלכה ה): אויב א מענטש
לערנט די תורה פונעם צדיק און ער לעבט מיטן צדיק
און מיט זיינע עצות, ביי אזא מענטש לעבט דער
צדיק. דאס זאגט דער פסוק (דברים לא, א): "וילך
משה" - אפילו ווען משה רבינו איז שוין אנוועק, דאך
אבער "וידבר את הדברים האלה אל כל ישראל" -
זיינע דיבורים זענען נאך אלץ געבליבן דא אונטן מיט
כלל ישראל; ווייל אידן לערנען שטענדיג די תורה
וואס משה רבינו האט אונז געגעבן, און עס שפירט
זיך שטענדיג ווי משה רבינו איז דא מיט אונז.

א רבי וואס קען מיך העלפן לה

דעריבער האט דער הייליגער רבי זייער גענואלט אז מען זאלן רעדן פון אים און שמועסן פון אים (עין שיחות הר"ן סימן רט); און די זעלבע זאך האבן נאך אסאך צדיקים געזאגט, אז אויב מען וועט רעדן פון צדיקים און זיך האלטן מיט צדיקים, דאס וועט דערהאלטן די אידן אין דעם שווערן ביטערן גלות.

ה.

ווי אזוי ווייס איך ווער איז אן אמתער ערליכער

איד? !

אבער צו וויסן ווער עס זענען די אמתע צדיקים צו וועם מען זאל זיך צוקלעבן און פון וועם מען זאל רעדן, דארף מען אסאך תפלה און סייעתא דשמאי, ווייל אויף דער וועלט קען מען זיך זייער אפנארן (עין שיחות הר"ן סימן נא), און אויף דעם האט דער בעל שם הקדוש זכותו גגן עלינו אזוי געוויינט, אז פאר משיח

וועט קומען וועט מען אפנארן מענטשן מיט אלע מיני דמיונות און זיי פארפירן אין בלאטע אריין, דאך קענען מיר פון די תורה האבן א שטיקל בליק וואס הייסט א צדיק, מיר געפונען (שופטים יא, א) אז יפתח הגלעדי איז געקומען פון גאר א פשוטע שטוב, פון דעסטוועגן זאגן חז"ל (ראש השנה כה ע"ב), אז ער איז געווען אזוי גרויס ווי שמואל הנביא אין זיין צייט. אויף שמואל זאגן חז"ל (ברכות לא ע"ב) אז ער איז געווען אזוי גרויס ווי משה און אהרן. ווי אזוי קען טאקע זיין אז שמואל זאל זיין אזוי גרויס ווי משה און אהרן? ! נאר עס שטייט (שמואל-א פרק ז): ויזעק שמואל אל ה' - שמואל הנביא האט א גאנצע נאכט געשריגן און געבעטן רחמים פון באשעפער. ער האט געוויזן אז עס איז דא נאר איין עצה צו רעדן צום באשעפער, די זעלבע זאך געפונען מיר אויך ביי יפתח, ווען די אידן האבן געליטן געפערליכע צרות פון די גוים,

א רבי וואס קען מיר העלפן לז

זענען זיי געקומען צו יפתח ער זאל זיי העלפן און
ווערן זייער הויפט, האט ער זיי געזאגט (שופטים יא,
יא), אז די ערשטע זאך גייט ער זיך דורכשמועסן מיטן
באשעפער וואס צו טוהן.

דאס מיינט א צדיק

זעהט מען פון דעם אז אויב איז דא א מנהיג וואס
איז אזוי דבוק אין באשעפער, אז נישט נאר ער אליין
רעדט צום באשעפער נאר ער ברענגט דאס אריין אין
נאך אידן, ווער רעדט נאך אז ער קען אריינברענגען
אין אלע נידריגע נשמות אז זיי זאלן אויפמאכן די
מויל און רעדן צום באשעפער, איז דאס א קלארע
סימן אז ער איז אן אמת'ער ערליכער איד און אן
אמת'ער מנהיג, און צו אזא צדיק דארף מען זיך
צוקלעבן און ביי אזא צדיק דארף מען זיך האלטן.

זיך האלטן צוזאמען און באווייזן וואונדער

דערפאר האט דער הייליגער רבי אזוי שטארק געוואלט אז מיר זאלן זיך האלטן צוזאמען און עס זאל זיין א מוראדיגע ליבשאפט צווישן אונז, אזוי ווייט אז דער הייליגער רבי האט געזאגט (חיי מוהר"ן סימן רצב): די וועלט וועט זיך וואונדערן אויף די גרויסע ליבשאפט וואס וועט זיין צווישן ענק! פלעגן אבער אונזערע לייט זאגן, אז די שיחה איז נאך קיינמאל נישט מקום געווארן, ווייל ליידער איז שטענדיג געווען חילוקי דעות און פארשידענע מיינונגען ווער עס זאל זיין גרעסער און ווער זאל זיין דער הויפט וכו', וואס דורך די אלע קריגערייען האט מען רחמנא לצלן אינגאנצן פארלוירן דעם צדיק.

א רבי וואס קען מיך העלפן

לט

1.

אסאך רעדן צום באשעפער

וועגן דעם אויב ווילן מיר זיין מקורב צום הייליגן רבי'ן איז די עצה נאר אסאך צו רעדן צום באשעפער, און וואס מען דארף נאר האבן זאל מען בעטן דעם בורא פל עולםים אליין, חו"ל זאגן (ברכות לב ע"ב): אויב א מענטש איז מתפלל און ער איז נאכנישט געהאלפן געווארן זאל ער נישט אויפגעבן נאר ער זאל נאכאמאל מתפלל זיין ביז ער וועט געהאלפן ווערן. ווייל ווען א מענטש האט דעם אמתן ישוב הדעת איבערצייגט ער זיך קלאר אז ער האט נישט קיינעם אויף דער וועלט נאר דעם באשעפער אליין, וואס נאר ער וועט אים פארשטיין און נאר ער קען אים העלפן, דערפאר דארף ער יעדע זאך נאר אים פארציילן און מיט אים אויסשמועסן. דער מדרש

א רבי וואס קען מיך העלפן

זאגט (במדבר רבה פרשה כ, טו): בלעם איז געווען גאר א קלוגער רשע, ער האט געוויסט אז אפילו א איד האט רחמנא לצלן געטוהן די ערגסטע עבירות, אבער וויבאלד ער קומט צום בורא פל עולמים און ער זאגט: רבוננו של עולם - חטאתי עויתי פשעתי, זיי מיר מוחל וואס איך האב געטוהן! איז אים דער באשעפער גלייך מוחל. דעריבער האט ער פרובירט אויף אלע מיני וועגן אריינצוכאפן דעם מענטש מיט שלעכטע געדאנקען פון שמוץ און ניאוף, אזוי ארום וועט ער ווערן גוט צופראכן און ער וועט שוין סיי ווי נישט רעדן צום באשעפער.

מיט וועם האלט דער הייליגער רבי מלחמה?

דערפאר האט דער הייליגער רבי אמאל געזאגט (חיי מוהר"ן סימן רמד): יעדן טאג ביים דאווענען האב איך א מלחמה מיט בלעם; האט מען פארשטאנען אז

א רבי וואס קען מיך העלפן מא

די גאנצע זאך פונעם רבי'ן איז לוחם צו זיין אויפן מדת היסוד אריינצוברענגען קדושה וטהרה ביי אידן, ווי מען זעהט טאקע אז דער הייליגער רבי האט זיך פארלייגט מער פון אלע צדיקים צו טרעפן א פולשטענדיגער תקון אויף דעם ביטערן חטא, ביז ער האט זוכה געווען צו מגלה זיין דעם "תיקון הפללי", וואס ווער עס זאגט דאס יענעם טאג פאררעכט ער אינגאנצן דעם חטא און ער דארף זיך מער גארנישט זארגן (שיחות הר"ן סימן קמא), נאכמער האט דער הייליגער רבי צוגעזאגט מיט צוויי עדות, אז ווער עס וועט קומען צו זיין ציון, געבן א פרוטה פאר צדקה, און זאגן די צען קאפיטלעך תהלים פון תקון הפללי, אפילו ער זאל האבן אפגעטוהן די ערגסטע עבירות וכו', וועט ער אים פאררעכטן און אים ארויסנעמען פון שאול תחתית ומתחתיו, האט דער הייליגער רבי צוגעלייגט: כאטשיג עס איז א גרינגע זאך צו זאגן

א רבי וואס קען מיך העלפן

צען קאפיטלעך תהלים, אָבער וויבאלד איך האב עס
מגלה געווען וועט זיין שווערע ביטערע מניעות דאס
מקיים צו זיין (עײן שם).

א נייע בליק אין לעבן

אָבער ווי נאר אַ איד געוואוינט זיך צו צו רעדן צום
באשעפער, קען מען אים שוין נישט אזוי שנעל
אפנארן, ווייל אַ מענטש וואס גיסט זיך אויס דאס
הארץ צום באשעפער באקומט אן אנדערע סארט
מוח, ער קוקט שוין מיט אן אנדערע בליק אויפן
לעבן, ער זעהט שוין אז דער עיקר איז צו לערנען
תורה, דעריבער האט דער הייליגער רבי אזויפיל
גערעדט פון תורה, און ער האט אמאל געזאגט (שיחות
הר"ן סימן רפז): וואס האט אַ איד צו טוהן אויף דער
וועלט? נאר דאווענען און לערנען און דאווענען. אַ

מג א רבי וואס קען מיך העלפן

מענטש דארף אריינכאפן ווען ער קען צו לערנען נאך
און נאך תורה.

ז.

מעביר סדרה זיין פון זונטאג

עס איז באוויסט אז דער הייליגער בעל התניא
זכותו יגן עלינו האט נאכגעזאגט פון זיין רבי'ן דער
גרויסער מגיד פון מעזריטש וואס ער האט דאס
געהערט פון בעל-שם-טוב הקדוש זכותם תגן עלינו,
אז "מען דארף לעבן מיט די צייט". האט ער
ערקלערט אז דאס מיינט אז מען דארף לעבן מיט די
וואכעדיגע סדרה; דעריבער בין איך שטענדיג מעורר
אז מען זאל מעביר סדרה זיין און לערנען חומש רש"י
יעדן טאג, חז"ל זאגן (ברכות ח ע"א), מעביר סדרה זיין
איז א סגולה פאר אריכות ימים. ליידער הערט מען
אזויפיל אומגליקן ווי יונגע מענטשן גייען אנוועק סיי

א רבי וואס קען מיך העלפן

מענער סיי פרויען און סיי קינדער, מען זאל מער
 נישט הערן און וויסן פון קיין צרות, אבער עס איז דא
 איין מצוה מדרבנן וואס איז די בעסטע סגולה פאר א
 לאנג לעבן, און מענטשן זענען ליידער מוראדיג
 מזלזל אין דעם, דאס איז מעביר סדרה זיין, אמת אז
 דער אר"י הקדוש זאגט מען זאל עס טוהן ערב שבת,
 אבער אין שולחן ערוך (אורח חיים סימן רפה, סעיף ג)
 ווערט קלאר געפסק'נט, אז פון זונטאג קען מען שוין
 מעביר סדרה זיין, און דער הייליגער גר"א האט זיך
 אויך אזוי געפירט (עיין במשנה ברורה שם), דערפאר
 וויבאלד די מציאות איז ביי רוב מענטשן אז אויב מען
 לאזט דאס אויף ערב שבת קומט מען נישט אן מעביר
 סדרה צו זיין, אזוי גייט דורך וואך נאך וואך און מען
 איז נישט מעביר סדרה, איז דאך אונדאי און אונדאי
 כדאי זיך צו פארלאזן אויפן מחבר, און מעביר סדרה

מה א רבי וואס קען מיר העלפן

זיין יעדן טאג אביסל, נאכדערצו אז אזוי לערנט מען
חומש מיט רש"י יעדן טאג, וואס צדיקים האבן
געזאגט אז דאס איז א סגולה אויף יראת שמים.

לערן חומש רש"י וועסטו וויסן וואו דער באשעפער
וואוינט

ווי באקאנט האט דער הייליגער קדושת יום טוב
געשיקט זיינע צוויי קינדער, דער הייליגער
סאטמארער רב מיטן פרידער דער עצי חיים זכותם
תגן עלינו, ווען זיי זענען נאך געווען קלענערע
קינדער אז זיי זאלן גיין נעמען א ברכה פונעם הייליגן
רבי מרדכי'לע נאדבערנער זכותו יגן עלינו, האט זיי
דער הייליגער רבי מרדכי דעמאלטס געזאגט:
קינדערלעך איר זאלט זיך פילעווען [אנשטאפן] אין
חומש רש"י, ווייל איך האב געקענט אסאך גדולים
וואס האבן נישט געוויסט וואו דער באשעפער

וואוינט ווייל זיי האבן נישט געלערנט קיין חומש רש"י. דעריבער די ערשטע זאך דארף מען זיך מאכן א קביעות צו לערנען יעדן טאג חומש מיט רש"י.

"משניות" וועט זיך ארויסנעמען פון גלות

אזוי אויך דארף מען זיך קובע זיין צו לערנען יעדן טאג אביסל משניות, איין פּרָק אָדער צוויי דריי פּרָקים, אָדער נאָכמער, די גרויסקייט דערפון קען מען זיך נישט פאַרשטעלן, אויסער דעם איז משניות אַ מורא'דיגע סגולה פאר פרנסה, משנ"ה באטרעפט פונקט ווי פרנס"ה (395), און ווער עס מאכט זיך אַ קביעות צו לערנען יעדן טאג משניות וועט ער האבן פרנסה בשפע...! אָבער דער סמ"ך מ"ם זעהט שוין אז עס זאל אַנקומען שווער, און ער ברענגט אפיר אלע סארט ליצנות דערויף, בשעת חז"ל זאגן (ויקרא רבה פרשה ז, ג): אין כל הגליות הללו מתכנסות אלא

א רבי וואס קען מיך העלפן

בזכות משניות - מען וועט נישט ארויסגיין פון דעם ביטערן גלות נאר אין זכות פון משניות. דערפאר איז די גרעסטע זאך אז מען ברענגט שוין אריין אין יונגע קינדער די גרויסקייט פון משניות, זיי זאלן אפילו זאגן משניות, ווייל משניות רייניגט דעם מענטש אינגאנצן.

א דף גמרא וועט דיך אפהיטן

נאכדעם דארף מען יעדן טאג לערנען א דף גמרא וואס דאס היט אפ דעם מענטש פון אלעם שלעכטס, עס ווערט געברענגט (ספר החיים לאחי המהר"ל), אז גמרא איז די ראשי תיבות פון די פיר מלאכים וואס היטן דעם מענטש: גבריאל מ'כאל ר'פאל אוריאל. אז מען מאכט זיך א שטארקע קביעות, "איך מוז יעדן טאג דורכגיין א דף גמרא", נעמט מען זיך ארום מיט

א רבי וואס קען מיך העלפן

א שטארקע שמירה צו ווערן אפגעהיטן פון אלעם
שלעכטס.

ווער זענען דינע בעסטע חברים ? !

דערפאר זאגן חז"ל (שבת קכ ע"א), אויפן פסוק
(שעיה ג, ז): ובביתי אין לחם ואין שמלה - מיין הויז
איז ליידג פון ברויט און קליידער, און איך בין א
גרויסער ארימאן; וואס איז די ארעמקייט? "שאין
בגדי לא מקרא ולא משנה ולא גמרא" - אז איך לערן
נישט קיין מקרא, קיין משניות, און קיין גמרא; נישט
ווייל מען האט נישט קיין געלט אדער קיין
פונדניטשער איז מען אן ארימאן, נאר אז מען לערנט
נישט קיין חומש און משניות מיט גמרא יעדן טאג
דעמאלטס איז מען אן אמת'ער ארימאן, ווייל נאר די
חומש רש"י, משניות און גמרא וכו' וואס מען כאפט

א רבי וואס קען מיך העלפן מט

אריין יעדן טאג, דאס איז די פארמעגן פונעם מענטש, נאר דאס בלייבט מיט אים אויף אייביג, ווייל א מענטש האט נישט קיין גוטע פריינט, עס איז נישט פארהאן אזא זאך ווי אן אמתער גוטער פריינט, אפילו איינער זאגט דיך צו אז ער איז דיין בעסטער חבר וועט ער זיין דער ערשטער וואס וועט דיך באגראבן... אבער די תורה וואס מען האט געלערנט יעדן טאג, זיי זענען די גוטע פריינט וואס באגלייטן שטענדיג דעם מענטש (פרקי דרבי אליעזר, פרק לד), די פסוקים חומש, די פרקים משניות, די דף גמרא וואס מען לערנט יעדן טאג נאר דאס וועט באגלייטן דעם מענטש.

לערן שולחן ערוך יעדן טאג

ווי באקאנט האט דער הייליגער רבי מוראדיג מקפיד געווען אויף שולחן ערוך, און ער האט

ג א רבי וואס קען מיך העלפן

געפאדערט אז מען זאל נישט פארפעלן א טאג פון לערנען עפעס א הלכה, אפילו נאר איין סעיף שולחן ערוך, אבער יעדן טאג זאל מען לערנען אן הלכה (שיחות הר"ן סימן כט), ווייל לערנען תורה איז ביים הייליגן רבי'ן געווען דער יסוד, און פון שולחן ערוך קומט ארויס די הלכה און תמצית פון גאנץ תורה שבעל פה, דערפאר איז ביים רבי'ן געווען שלחן ערוך די וויכטיגסטע לימוד.

א גרינגע וועג צו לערנען

אבער צו די זעלבע צייט האט אונז דער הייליגער רבי געגעבן א גרינגע וועג וואס יעדער קען מיט די וועג מצליח זיין דורכצולערנען די גאנצע תורה, אז אפילו מ'פארשטייט נישט וואס מען לערנט זאל מען זיך בשום אופן נישט אפשטעלן נאר שטענדיג זאגן ווייטער אין די רייע (שיחות הר"ן סימן עו; ובאריכות

א רבי וואס קען מיך העלפן נא

בְּקוֹנְטַרַס סֵדֶר דֶּרֶךְ הַלִּימוּד). אַ מְעַנְטֶשׁ וואס האט אַבִּיסֶל יִשׁוּב הַדַּעַת, און עַר זעהט קלאַר אַז אויף דעם וועג איז עַר מְצָלִיחַ מְעַבִּיר סִדְרָה צו זיין יעדע וואָך, און אויף דעם וועג איז עַר מְצָלִיחַ צו לערנען יעדן טאָג חוּמֵשׁ רַשׁ"י, מִשְׁנֵיאוֹת, גְּמָרָא, שׁוּלְחָן עָרוּךְ וְכוּ', וועט אים שוין קיינער נישט קענען פֿאַרדרייען דעם קאַפּ און אַוועק שְׁלֵעפֿן פון די תּוֹרָה.

אַ קלאַרן בילד יא מְצָלִיחַ אָדער נישט מְצָלִיחַ ? !

מען זעהט לְמַשָּׁל ביי אַ גְרוֹיסע סופֿערמאַרקעט, וואו עס גייען אַרײַן און אַרויס הונדערטער טויזענטער מעננטשן, און ווי געווענטליך זענען פאַרהאן מעננטשן אין דער זייט וואס קוקן מיט קנאַה ווי דער בעל הבית מאכט אַזויפיל געלט, אָבער צו עַר איז בְּאַמַת מְצָלִיחַ צו נישט, ווייסט קיינער נישט נאָר דער בוכהאַלטער, עַר זעהט די חֲשָׁבוֹנוֹת וויפיל עס

א רבי וואס קען מיך העלפן

קומט אריין און וויפיל עס גייט ארויס, און ווען ער זעהט אז די מצב טויג נישט זאגט ער פארן בעל הבית דעם אמת, אהובי ידידי - דו דערלייגסט אין גרויסן און דו גייסט בקרוב באנקראט! כאטשיג אינדרויסן פאלט קיינעם נישט איין דעם ביטערן מצב, פארקערט עס קומען דארט כסדר הונדערטער קארס און מען קויפט איין סחורה אין גרויסן, אבער דער בוכהאלטער ווייסט דעם אמת'ן חשבון; די זעלבע זאך ווען א איד געוואוינט זיך צו צו רעדן צום בורא כל עולמים האט ער שוין א קלארן חשבון ווען און ווי אזוי ער איז מצליח צו לערנען, און ער לאזט זיך נישט אליין נארן, און אויף אנדערע קענען אים שוין נישט אפנארן.

וואס זיך פארצונעמען ביי די הילולא פונעם רבי'ן

דעריבער יעצט ביים הייליגן רבינ'ס הילולא
 דארפן מיר זיך פארנעמען צו פאלגן דעם רבי'ן, פון
 איין זייט צו רעדן יעדן טאג צום באשעפער, וואס
 דורכדעם ווערט די מוח אויסגערייניגט און מען
 ווייסט אז דער באשעפער איז שטענדיג דא, און
 אפילו אין די שווערסטע מצבים קען מען זיך
 דערהאלטן, און מען גייט ווייטער אין בית המדרש
 דאווענען שחרית מנחה מעריב, און פון די אנדערע
 זייט איז מען קובע עיתים לתורה, מען לערנט יעדן
 טאג מקרא משנה גמרא מדרש און הלכה, אזוי וועט
 דער אייבערשטער משפיע זיין שפע ברכה והצלחה,
 פרנסה און אלעס גוטס.

א רבי וואס קען מיך העלפן

בעט אויף פאר אנדערע אידן

צו די זעלבע צייט דארף מען בעטן דעם
 אייבערשטן אז אלע חולי ישראל וואס זענען נישט
 געזונט זאלן האבן א רפואה שלימה, [מען דארף
 דערויף שטענדיג בעטן, בפרט ווען מען זאגט די
 ברכה פון רפאנו דריי מאל א טאג], אזוי אויף בעטן
 דעם בורא פל עולמים אז בחורים און מיידלעך זאלן
 טרעפן זייער שידוך, און קענען ניצול ווערן פון אלעם
 שלעכטס און נישט אוועקגיין חס ושלום פון אידישן
 וועג, אזוי אויף בעטן אויף פרנסה, וויפיל אידן פלאגן
 זיך נעבעך ביטער שווער אויף פרנסה, וויפיל בעלי
 חובות איז דא וואס זינקען אין חובות, און וויפיל
 אידן שמאכטן נעבעך אין די תפיסות, דאס אלעס
 דארף מען בעטן דעם באשעפער פאר זיך און פאר
 גאנץ כּלל ישראל, און אזוי דארף מען יעדע זאך נאר

א רבי וואס קען מיר העלפן

נח
בעטן דעם בורא כל עולמים, און דער עיקר דארף מען
בעטן דעם אייבערשטן אז מען זאל זוכה זיין צו
צוברעכן די ווענט פונעם גרעסטן תפיסה - דער
ביטערער גלות, און מיר זאלן שוין ארויסגיין פונעם
גרויסן תפיסה, און צוזאמען מיטן גואל צדק פארן
אויף ארץ ישראל, און זעהן דעם בנין בית המקדש
במהרה בימינו אמן.

תם ונשלם שבה לאל בורא עולם

בשורה טובה ומשמחת!

שיון יעצט
דא צו באקומען
אפגעשיקט יעדע וואך

צו אייער טיר

אויף די פאסט

די שטארק אויפגעכאפטע
וועכנטליכע קונטרסים

עצתו אמונה

- הערליכע בריוו, שאלות
- ותשובות אין אלע אקטועלע
- נושאים אין טאג טעגליכן לעבן.

געשריבן דורכן ראש ישיבה
הרה"ג ר' יואל

רוטה

שליט"א

רופט אדער טעקסט

718 • 387 • 2691

קרן
הדפסה
היכל
הקודש

אדער שיקט א אימעייל צו subscribe@kerenhadfusa.org